

TRAINSPOTTING – Alison (Monolog)

Çalışıyorum. Bir restoranın barında. Sakin gecelerden biri. Müdürüm Graham mutfakta, birilerinin yemesini umduğu bir yemek hazırlıyor. Üç adam giriyor restorana. Kör kütük sarhoşlar. Bir masaya oturup sipariş veriyorlar.

(Londralı delikanlı aksarıyla) “İdrarınızdan birkaç şişe alabilir miyiz?”

İngiliz göçmenleri. Gülümsüyorum onlara yine de. İnsanlara insan gibi davranmayı öğrenmek gerek. Biri diğerine şöyle diyor: “İskoçya’da güzel kızlara ne dersiniz siz?”

“Turist!” diyor bir diğeri.

Sonra biri beni işaret ederek “Bilmiyorum valla, açıkçası ben buna doyamazdım” diyor.

Orospu çocuğu. İşimi kaybetmeyi göze alamam. Paraya ihtiyacım var.

“Anladın mı, sevgilim?”

“İyi misin sevgilim?” diyor siyah saçlı, bodur piç. “İyi misin?” Sipariş almak kabus gibi. Kariyer, bilgisayar, pazarlama falan konuşuyorlar; arada beni küçük düşürmeyi de ihmal etmeden tabii. Bodur piç açıkça “Kaçta çıkıyorsun, sevgilim?” diye soruyor, masaya vurarak trompet benzeri sesler çıkarmaya başlıyor arkadaşları. Nasıl hissettiğimi tahmin edebiliyor musunuz? Mutfığa döndüğümde öfkeden titriyorum. “Bu götverenleri buradan atabilir misin?” diyorum Graham’a.

“İş bu, Alison” diyor “İş... Müşteri, canım benim, her zaman haklıdır. Götverenin teki olsa bile.”

Keşke Louise ya da Marisa burada olsaydı bu akşam, konuşacak başka bir kadın iyi olurdu.

Temizlenmeyi bitirir.

Tuvalete gidip tamponumu değiştiriyorum, kullanılmış tamponu tuvalet kağıdına sarıyorum. Birkaç tanesi portakallı domates çorbası istemişti. Mutfığa dönüyorum. Feci bir regl dönemindeyim.

Graham mikrodalgayla uğraşiyor. Kanlı tamponu çıkarıp aynı poşet çay sıkar gibi sıkıyorum çorbalardan birinin içine. Sonra çatalla üstüne bastırıyorum. Çorbaları servis ediyorum, bodur piçin kanlı olanı almasına dikkat ederek.

“Garson, şarap!” diye bağıriyor şişman piç. Hawaii’nin rahatsız edici, nemli sığından konuşuyorlar. “Garson, şarap!” ha. Lavaboya geri dönüyorum, bir tencereye işiyorum. Sistitim var, idrarım bulanık o yüzden. İdrar yolları enfeksiyonundan büyük ihtimalle. Şarap şişesine döküyorum. Biraz bulanık görünüyor ama farkedemeyecek kadar sarhoşlar. Biraz da balıklarına döküyorum. Balığın üstündeki sosla aynı renk zaten. Rezene sosu sanırım. Orospu çocukları hiçbir bok farketmeden hepsini yiyip içiyor.

Biraz kremayı ve çikolata sosunu vücudumdan çıkardığım bazı şeylerle karıştırıyorum. Sonra çikolata sosunu ısıtıyorum. Profiteroller, profiteroller; ah o profiteroller, geliyor hepsine! Şimdi yüzlerine gülmek daha kolay benim için. Acayip güçlü hissediyorum kendimi. Şişman olan küçük çöpü çekiyor. Dondurmasının içinde biraz fare zehri var. Bu... Bu çok fazla. Bu hakikaten çılgınlık. *(Sadece bir hikayeydi)* Hangi gezegende yaşıyoruz biz?